

NOTE: We suggest using
four voices on this program.

D. Fisher
October 2007
1580 words

Stabilnost udovice astronauta – Cheryl McNair

(Last in SERIES of 2)

GLAS: Jedan astronaut je morao proći mnoge prepreke kako bi ostvario svoj životni cilj.

Ronald McNair bio doktorirani fizičar i imao je crni pojas u karateu!

PROF.: Njegova supruga se sjeća njegovog života i eksplozije koja mu je okončala život.

FORMAT: THEME AND ANNOUNCEMENT

GLAS: Ronald McNair je uživao u izazovima. Učitelj mu je rekao da je fizika najizazovniji predmet. Pa mu je to bio glavni predmet i smjer. Zaslužio je svoju diplomu.

PROF.: Shvatio je da Massachusetts institut tehnologije veoma težak fakultet. Ljudi su malo pretjerali kada bi rekli da tamo čak domari imaju diplomu, ali je Ron odlučio da tamo diplomira. Diplomirao je na istraživanjima lasera pod visokim pritiskom karbon dioksida.

GLAS: Još uvijek idući za izazovima prijavio se za astronauta. Od 10 000 apliciranih bio je jedan od 35 koje je NASA izabrala. Tokom 1984 McNair i njegova posada su lansirali 2 komunikacijska satelita i vršili eksperimente.

PROF.: Nikada nismo imali privilegiju da intervjuišemo Dr. Ronald McNair prije nego je poginuo u januaru 1986, prilikom lansiranja rakete Challenger.

Ali smo pričali preko telefona sa njegovom ženom, gđa Cheryl McNair.
Urednik David Fisher je razgovarao sa njom...

PROF. #2: Kada i gdje ste upoznali vašeg muža?

GLAS #2 (Žena): Ron i ja smo se upoznali u crkvi u Cambridge-u, Massachusetts – oko 1977. Oboje smo se pojavili na večeru srijedom naveče.
Moj muž je bio završna godina na institutu za tehnologiju i instruktor karatea u crkvi, a ja sam tamo bila učiteljica nedjeljne škole.

PROF. #2: Koji je bio vaš prvi dojam o njemu?

GLAS #2: Svidjelo mi se da je osoba njegovog kadra aktivna u crkvi.
Kada smo se vraćali do auta sa jednog događaja vidjeli smo jedno mače. Počeo je da je nježno milki. Vidjela sam da radi fizičke eksperimente sa laserima, kako razdvaja atome na dijelove. Poslije toga bi otišao u crkvu i radio karate – i opet uzeo malo mače i nježno je mazio – impresionirao me time što je bio uravnotežena osoba.

Također sam se divila njegovoj fleksibilnosti i hrabrosti. Totalno ga je razorilo kada je izgubio torbu sa 2 godine starim rezultatima istraživanja i tezama iz fizike. Spustio je torbu da mi otvori vrata od auta. Nešto smo gledali na trenutak i kada se okrenuo torba je nestala!

PROF. #2: Još jedno "Uh, oh!"

GLAS #2: Na licu sam mu vidjela sam da je bio povrijeđen. Pitala sam ga, "šta ćeš sada uraditi?" On je tiho odgovorio "Ne znam. Čekaj da razmislim na trenutak," dok je počeo da vozi.

Na pola puta gdje me vozio rekao je, "Znam šta ću. Imam neke rezultate eksperimenata u bilješkama kod kuće, i neke na stolu na fakultetu, a i moj profesor ima neke. Da, spojiću ponovo te papire! Završiću sve na vrijeme!" I jeste!

PROF. #2: Pomenuli ste da ste ga sretali u crkvi. Šta ste prvi mislili o ouključivanju Boga u svoj život?

GLAS #2: Moji roditelji su me vodili u crkvu i upoznavali sa konceptom i životnim stilom Biblije.

Ali sam upoznala Boga u puno intimnijem smislu nakon tragedije i pogibije moga supruga. To mi je totalno poremetilo sve planove.

Moja najbolja prijateljica je umrla i na meni je bilo da se sama brinem o njenih dvoje djece. To su bila vremena ka dam samo mogla da padnem na koljena i da se molim.

PROF. #2: Kako je Bog odgovorio?

Glas #2: Bog mi je otkrio svoje planove u tim događajima. Moja majka je bila nekoliko puta u bolnici. Ali u to vrijeme sam je trebala, bila je dovoljno dobro da mi pomogne da se brinem o djeci, uključujući i moju 18 mjesječnu bebu.

PROF. #2: Brat vašeg muža je izjavio novinarima, "Cheryl zavisi od riječi Božije. To je drži u životu."

Glas #2: Da, i zaista vjerujem da jeste. U takvim vremenima morate da vjerujete da vas neko ili nešto drži. Da nije sve izgubljeno, i da će sve biti OK. I to sam našla u kršćanstvu – u molitvi i u ljubljenju Boga. Vjerujem u onaj stih, "Bog čini da sve pridonosi dobru onima koji ga ljube." (Rim. 2:28) Čak i ovo tugovanje je nešto što je Bog dozvolio. On je još tu. Pitala sam ga da mi pokaže put i jeste mi ga pokazao.

PROF. #2: Pričali ste u nekoliko crkava o vašem iskustvu. O čemu tačno im govorite?

Glas #2: Često citiram parabolu u kojoj se govori kako mi je Bog pomogao kroz teška vremena. Zove se "otisci stopala" i tu stoju, citiram:

"Jedne noći čovejk je sanjao da je hodao sam na plaži sa Bogom. Preko neba su sijale scene iz njegovog života. Od svake scene primjetio je 2 otiska stopala u pijesku. Jedni su pripadali njemu, a drugo Bogu. Kada se zadnja scena pojavila ispred njega pogledao je unazad da vidi otiske u pijesku. Primjetio je da su u mnogim trenucima u njegovom životu bili samo jedni otisci. Također je primjetio da se to dešavalo u najtužnijim trenucima života.

To mu je stvarno smetalo i pitao je Boga u vezi sa tim. "Bože, rekao si da kada odlučim da te slijedim da ćeš hodati sa mnom cijelim putem. Ali primjetio sam da tokom najtežih trenutaka u mom životu da su bili samo jedni otisci. Ne razumijem zašto, da kada sam te trebao najviše ti si me ostavio."

Bog odgovori, "Moje drago, drago dijete, volim te i nikada te ne bih ostavio. Tokom vremena patnje i boli, kada vidiš samo jedne otiske – tu sam te ja nosio!"

PROF. #2: Ovo se savršeno odnosi na vašu situaciju. Kada vam je Bog pokazao značaj tih riječi?

Glas #2: Znala sam ih i prije tragedije. Ali su mi stalno bile napameti kada su nastali problemi.

PROF. #2: Biblija govori da će nas Bog podsjetiti stvari kada nam budu potrebne. (ivan 14: 26)

GLAS #2: Da. Isus daje utjehu i mr uma – mudrostu svakodnevnim aktivnostima. Čitajući Božju riječ, Bibliju i razmišljajući o njoj mi je veoma mnogo pomoglo.

PROF. #2: U jednom časopisu ste stoji da o svom mužu govorite u sadašnjem vremenu, govoreći stvari, kao na primjer, "Ron i ja smo vjernici."

Glas #2: Dugo vremena nije izgledalo kao da je zaista otišao. Više se osjećalo kao da je samo na putovanju na drugim NASA-inim projektima. Sad znam da nije zauvijek otišao. On je sa Bogom, ocem koji voli

PROF. #2: Kako reagujete kada pomislite da ćete ponovo vodjeti svoga supruga, jednoga dana?

Glas #2: Mislim da bi to bilo prelijepo. Očekujem da vidim druge rođake i prijatelje koji su u nebu odkad je i moj muž.

PROF. #2: Neko ko sluša zavidi na sigurnosti koju imate. Kako ta osoba može da bude sigurna da kraj života na zemlji znači odlazak i nebo i ponovno sretanje sa ljudima koje volite?

Glas #2: Samo zazovite Isusa Krista u vaš život. Pitajte ga da vam da mudrost i da uzme kontrolu. On vam može pomoći kada ne može ni jedan čovjek.
Usred nekih situacija u životu, ma kako one teške bile, još uvijek postoji pomoć. Često se podsjetim na priču iz Biblije kada je kralj bacio 3 čovjeka u užarenu peć. Kada je kralj pogledao da vidi da li su izgorili ljudi su hodali uokolo živi i zdravi. I četvrta osoba je bila sa njima – Isus Krist, prateći ih i štiteći.

PROF. #2: Da li je Isus bio ukran sa ostatkom posade na letu koji se nije vratio?

GLAS #2: Da, Bog je i tad bio sa mojim mužem. Obećao je, 'nikada vas neću napustiti, niti zapustiti (Heb. 13:5) Moj muž u nebu, i ja na zemlji smo u Božijim rukama

GLAS: U jučerašnjem i današnjem programu ključna riječ je bila **stabilnost** – mogućnost da se vratimo nazad, da se oporavimo u originalni oblik nakon što smo bili slomljeni ili deformisani pod uslovima ili okolimom. Da je O-prsten bio fleksibilniji raketa Challenge ne bi eksplodirala. I vidimo nevjerovatnu otpornost kod Cheryl McNair, supruge astronauta Dr. Ronald McNair. Znajući da je njen muž sljedbenik Isusa Krista gđa McNair je preživjela traumu muževljeve smrti.

PROF.: Možda se možete poistovjetiti sa svjedočanstvom gđe McNair i više nego biste htjeli. Možda ste suočeni sa iznenadnom katastrofom. Zna li Boga koji je nosio gđu McNair kroz njen tragičan gubitak? Prijatelju, kroz šta god da prolaziš, Bog i tebe može nositi – ako ga samo pitaš!

FORMAT: THEME AND ANNOUNCEMENT

© Copyright 2007 David Ernest Fisher. All rights reserved.